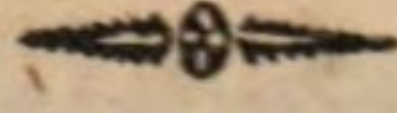

तृतीयोऽध्यायः ॥

व्यास उवाच ॥

अथ वक्ष्ये महामन्त्रं शृणुष्व अवहितो मुने ।
यं लब्ध्वा न पुनर्गच्छेत् संसृतिं पामरोऽपि हि ॥ १ ॥

वक्ष्ये मनुं त्रिभुवनप्रथितात्मभाव-
मक्षीणपण्यनिचयैर्मुनिभिर्विमृग्यं ।
पक्षीन्द्रकेतुविषयं वसुधर्मकाम-
मोक्षप्रदं सकलकर्मणि कमदक्षं ॥ २ ॥

अतिगुह्यमबोधतूलराशि
जलवागधिपानदं नराणां ।
दुरितापहं विषापमृत्यु
ग्रहरोगादिनिवारणैकहेतुं ॥ ३ ॥

जयदं प्रधनेऽभयदं विपिने
सलिलप्लवने सुखतारणदं ।
नरस^१प्तिरथद्विपट्वद्विकरं
सुतगोधरणीधनधान्यकरं ॥ ४ ॥
बलवीर्यशौर्यनिचयप्रतिभा-
सुरवर्णकान्तिसुभगत्वकरं ।